

[Indenrigsministeren]

havns Kommune. Inklusive bloktilskud og særtilskud modtager Københavns Kommune 4,1 mia. kr.; det svarer til 8.725 kr. pr. indbygger, hvilket er 55 pct. mere end gennemsnittet for amter og kommuner.

Beskatningen af aktieselskaber og fonde er til fordel for Københavns Kommune, idet mange selskaber og fonde har hovedsæde i kommunen. Københavns Kommune har i 1989 budgetteret med en nettoindtægt på 645 mio. kr., og det giver kommunen en merindtægt på 450 mio. kr. sammenlignet med, hvad de ville få, beregnet efter landsgennemsnittet, og væsentligt mere end landets andre storbykommuner.

Udligningsindtægterne og de særlige skatteindtægter har gjort det muligt for Københavns Kommune at have en skatteprocent, der svarer til landsgennemsnittet, samtidig med at serviceniveauet ligger 7 pct. over. 140 af landets kommuner har en højere skatteprocent end København, men 253 kommuner har et lavere serviceniveau. Det burde betyde, at Københavns Kommune ikke skulle have særlige økonomiske problemer, og at der ikke skulle være behov for at iværksætte særlige hjælpeforanstaltninger.

I 1985 besluttede Folketinget at yde et særtilskud til Københavns Kommune på 250 mio. kr. i hvert af årene 1986-1990. Det skete med henvisning til kommunens øjeblikkelige økonomiske problemer, som bl.a. viste sig ved, at kommunen dengang havde en af landets højeste skatteprocenter. Særtilskuddet blev endvidere givet for at give kommunen tid til at foretage de nødvendige tilpasninger i kommunens økonomi, styrelse og struktur, herunder ikke mindst faldet i indbyggerantallet fra 545.000 i 1976 til 478.000 i 1985 og til forventet ca. 460.000 ved slutningen af 1990.

Der blev derfor knyttet den betingelse til særtilskuddet for årene 1987-1990, at kommunen hvert år skal gennemføre reale besparelser på 2 pct. af nettodrifts- og anlægsudgifterne. Formålet med dette krav var selvfølgelig, at Københavns Kommune over en årrække skulle foretage den nødvendige tilpasning af sine udgifter.

Men ser vi på udviklingen siden 1985, har kommunen opfyldt de stillede krav ved at skaffe sig særlige indtægter. Man har solgt ud af fast ejendom, og i 1989 har man hævet takstindtægterne på forsyningsvirksomhederne med ½ mia. kr. Herved opfylder kommunen udgifts-

rammen, fordi øgede indtægter virker som besparelser, når nettodrifts- og anlægsudgifterne gøres op, men det giver ikke nogen tilpasning af kommunens udgifter. Over en årrække skal forsyningsvirksomhederne jo hvile i sig selv, og det løser ikke kommunens grundlæggende problemer af fremrykke brugernes betaling for gas, varme og elektricitet.

For året 1988 blev kravet om en besparelse på 2 pct. erstattet af et skatteloft, fordi der blev indført et skatteloft for amtskommunerne. Københavns Kommune øgede sine udgifter kraftigt netop i 1988 og havde positiv realvækst i nettoudgifterne på hele 5,8 pct.

Alt i alt har der, siden særtilskuddet blev indført, været en positiv realvækst i Københavns Kommunes udgifter, og realvæksten har været større end i andre kommuner og amtskommuner. I 1989 har Københavns Kommune budgetteret med et reelt fald i nettoudgifterne på ca. 2 pct., svarende til den fastsatte udgiftsramme, men der er ikke foretaget en tilpasning af udgifterne, og det er helt bevidst.

Således udtalte den daværende socialdemokratiske ordfører i Borgerrepræsentationen, hr. Jens Kramer Mikkelsen, til Ekstra Bladet den 30. september 1988, at det i virkeligheden er et genialt budget, og han fortsætter:

»Vi laver et forslag, der ikke betyder besparelser, som ikke bremser aktiviteterne og ikke sætter skatten i vejret. Vi holder skatten i ro på syvende år og pumper flere penge ud til børnehaver og hjemmehjælp. Men prisen for alt dette er altså en takstforhøjelse for vand, varme og el, hvilket er billigere end en skatteforhøjelse, og hvor erhvervslivet skal betale en tredjedel.«

Jeg synes, det er trist, at Københavns Kommune ikke har benyttet den mulighed, der lå i særtilskuddet, til over en årrække at få foretaget en egentlig tilpasning af kommunens udgifter. Nu må vi konstatere, at korrigeret for arbejdstidsforkortelserne er antallet af fuldtids-beskæftigede stort set uændret i forhold til 1985. Det samlede antal ansatte i 1989 i Københavns Kommune er 58.000, det svarer til 11,7 pct. af indbyggerantallet, og det tilsvarende tal for resten af den kommunale sektor er 9,4 pct. København har altså 24 pct. flere kommunalt ansatte pr. indbygger end resten af landet. Det kan også udtrykkes på den måde: Hvis alle de ansatte bor i Københavns Kommune, er mere end hver fjerde erhvervsaktive ansat ved kommunen.